НАШЕМУ УПРАВИТЕЛНОМУ СОВЈЕТУ.

У призрјенију турска подданика, путујући кроз Србију у Турску, о коима Совјет рапортом своим од 5. т. м. № 3340 А. извјестије подносећи наставленија иште, одговарајући, дајемо сљедујуће рјешеније наше, да се свагда на тескерама Турским такови лица виза удара, и ако би тескера кратка била, те се неби могао на њојзи виза ударати, да се иста наставља, и тако на настављеној тескери има се виза ударити, с' којом турски подданик нека у Турску и прелази, а пасош таковим људма не треба Србске власти никако ни да дају.

№ 63.
6. Јануарија 1837.
у Крагујевцу.

МИЛОШ ОБРЕНОВИЋ
КЊАЗ СРБСКИ.

По заповјести књажеј.
Јаков Живановић,
ДИРЕКТОР КАНЦЕЛ. КЊАЖ.

УКАЗ

Нашему управителному совјету.

Да би предупредили зла, која се отуда порађају, што многи трговци по дућани свои продају различне *отровне лекове*, које закупитељи ово из невјежества, ово, из зломислија, на зло употребљавају, нашли смо за добро, забранити, такове отровне лекове у дућани држати и продавати, и то под стражајшем слововоздајанијем. Но будући да је ипак потребно, да се у вароши нађе такови лекова: то рјешавамо, да се само у једном известном дућану налазе, но да се никому не продају без писменог одобренија полиције, која такође овог одобренија никому да недаје без рецепта формално градуираног диплому имајућег, доктора, кои под одговором стои, кому, колико, и на што је речене лекове написао: а полиција и продаван да чувају писмено докторово код себе ко својему свидјетелствованију.

Ко којему намјеренију, сирјеч, к' предупређенију зла од без разложног продавања предизложени медецина, проистичућег, издајемо Совјету предстојећи Указ, с' препоруком, да ову Уредбу своим путем по цјелому Отечеству објави разговетним протолкованијем содержанија његовог и казни, која ће преступитељ истог неминујемо постићи.

№ 446.
6. Февруарија 1837.
у Крагујевцу.

МИЛОШ ОБРЕНОВИЋ
КЊАЗ СРБСКИ.

По заповјести књажеској
Јаков Живановић,
ДИРЕКТОР КАНЦЕЛАРИЈЕ КЊАЖЕСКЕ.